

λογίζομαι

λογίζομαι, ρ. [<αρχ. λογίζομαι], λογίζομαι. **1.** λογαριάζομαι, θεωρούμαι, υπολογίζομαι: «είναι ανοιχτοχέρης κι έτσι λογίζεται για λεφτάς || είναι τόσο σκληρόκαρδος, που δε λογίζεται για άνθρωπος». (Λαϊκό τραγούδι: τι σου 'κανα, βρε μάτια μου, γιατί δεν μου μιλιέσαι; Γιατί δεν με **λογίζεσαι**, τσαχπίνη μου παρά με καταριέσαι;). **2.** θεωρώ τον εαυτό μου: «λογίζεσαι για μεγάλος και τρανός, αλλά δεν είσαι παρά ένα μηδενικό».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας